

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

FOTO: JAKUB TUREK (VYSOKÉ TATRY)

dy společně s vůdcovskou lobby to tak zařídili. Zamluďte si tedy vůdce ve Starém Smokovci a dejte si s ním sraz na Slezském domě. Bude mít s sebou veškeré vybavení pro sebe i pro vás a dovede vás bezpečně na vrchol i nazpátek. Jedná se o celodenní podnik.

www.tatry.sk, www.tatry.cz

Ukrajina

Poloninské Karpaty se stanem

Ukrajina? Divoká země na východě, odkud černě proudí dělníci a modrý východ se chce odtrhnout od oranžového západu. Takové je obecné povědomí o velkém placatém státě. Jenže hned za slovenskými hranicemi se otevírá turistický ráj v podobě liduprázdných hor a hlubokých lesů. Zakarpatská Ukrajina.

Dá se tu putovat dlouhé dny, aniž byste potkali živáčka. Pokud budete mít smůlu, narazíte pouze na pohraničníky, kteří střeží ukrajinsko-rumunskou hranici v oblasti Maramureš. Úřady nemají úplně jasno, jaké jsou jejich kompetence, a tak se může stát, že vás pohraničník zatkne dvacet kilometrů od hranic nebo vás nechá jít přímo po „čáře“.

V prvním případě vás eskortuje do kasáren v údolí, což znamená pouze to, že vás o den či dva zdrží na vaší cestě.

Místní lidé včetně vojáků a policistů totiž s láskou vzpomínají na předválečné Československo. Už několik generací se mění státy a režimy, ve kterých žijí, ačkoliv se nikdy nestěhovali. Maďarsko, Polsko, Československo, Sovětský svaz a Ukrajina se tu střídají každých pár let. „Češi sem před válkou zavědli železnici a postavili tady kostel. Tehdy bylo dobře. Rusové po válce roztavili zvon i koleje. Od té doby je tu špatně,“ říká mladý lesní inženýr, který pochází z Bohdanu, před obchodem na návsi v nedalekých Luhách. „Uhři tady jen bojovali s Poláky, Ukrajinci si nás vůbec nevšímají a se Slováky nechceme nic mít,“ doplňuje ho padesátiletý kolega, ochránce přírodní rezervace Hoverla.

Největším lákadlem Poloninských Karpat je čtyřdenní hřebenová túra přes dvě dominantní hory Hoverla a Pop Ivan. Všechno potřebné vybavení včetně stanů, spacích pytlů a jídla ponese v batohu. Pouze vodu budete moci nabírat z potoků a studánek po cestě.

Vyjdete z Kvasů na řece Tise a stoupáte loukami mezi zemědělskými usedlostmi na Šešul. Otevírá se před vámi panorama obrovských travnatých kotlů a svahů, kde se ještě nedávno páslo ve velkém. Vstoupili jste ovšem do rezervace, a proto byla pastva zakázaná a většina salaší je opuštěná. Přejdete skalnatý vrchol Pietroš a lesy i loukami dorazíte na nejvyšší Hoverlu (2068 m n. m.). Výhled od vrcholového kříže je úťasný. Do dálky se táhnou zelené hřbety kopců, lidskou činnost připomínají jen občasné salaše a lesnické cesty po úbočích.

Pokračujete na Černou horu, která se jmenuje také Pop Ivan. Na vrcholu najdete zřezninu „tajemného hradu v Karpatech“. Je to bývalá meteorologická stanice, kterou před skoro sedmdesáti lety opustili čeští vědci a od té doby ji nikdo nevyužíval. Na spaní si ovšem raději najdete plácek někde jinde. Je to oblíbené místo odpočinku pohraničních

hlídek, a pokud se necítíte na diskusi pod hlavními samopalů, raději se jim vyhněte. Lze pokračovat dále až na rumunsko-ukrajinskou hranici, ale kvůli nejasnému pohraničnímu režimu doporučujeme sejít z hor dolů do vesnice Luhy, odkud jezdí autobusy do Mukačeva.

• **Kde:** Hoverla i Pop Ivan jsou bývalé hraniční hory československé Podkarpatské Rusi. Nejbližší město je Rachov.

• **Něco navíc:** Autobusem zajedte do Koločavy, kde se narodil a je také pochován legendární loupežník Nikola Šuhaj. Spisovatel Ivan Olbracht z něho sice udělal romantického hrdinu, ale ve skutečnosti to byl mordýř a lapka nejhrubšího zrna.

www.mukachevo.net, www.ukraine.com

Itálie

Nej, nej, nej... Via delle Bocchette

Sedélka, štrbiny, rozsedliny – to je překlad italského názvu nejslavnější ferraty světa. Trasa, zajištěná ocelovými lany, kovovými žebříky a kramlemi zatlučenými do skal, vás protáhne nejdřívejšími scenériemi Dolomit v masivu zvaném Brenta.

Úžasně srázy pod nohama střídají úzké poličky v kolmých stěnách a ostré skalní hřebeny. Místa si připadáte jako mouchy nalepené na zdi. Držíte se jenom kusu železa připevněného do žlutavého dolomitu. Pro jistotu se pomoci karabin a horolezeckého úvazku připněte k ocelovému lanu. Před vámi defilují štíhlé i rozložené skalní věže, malé ledovce a hluboká sedla.

Via delle Bocchette vede podél centrální části hlavního hřebene Brenty. Navazují na ni další kratší, ale stejně závratné ferraty. Umožňují detailně prozkoumat celé pohoří nebo trasy různě kombinovat. Díky nim můžete sejít z hřebene, přespát na některé horské chatě a zase se na hřeben pohodlně vrátit. →

FOTO: ARCHIV (POLONINÝ)